ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ 2014 - 2019

Документ за разглеждане в заседание

16.7.2014

B8-0010/2014 }
B8-0012/2014 }
B8-0014/2014 }
B8-0017/2014 }
B8-0018/2014 }
B8-0022/2014 } RC1

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА ОБЩА РЕЗОЛЮЦИЯ

внесено съгласно член 135, параграф 5 и член 123, параграф 4 от Правилника за дейността

вместо предложенията за резолюция, внесени от следните групи:
ECR (B8-0010/2014)
PPE (B8-0012/2014)
ALDE (B8-0014/2014)
Verts/ALE (B8-0017/2014)
S&D (B8-0018/2014)
GUE/NGL (B8-0022/2014)

относно Судан - случаят на Мериам Яхия Ибрахим
(2014/2727(RSP))

Кристиан Дан Преда, Туне Келам, Богдан Брунон Вента, Мария Габриел, Ярослав Лешек Валенса, Шон Кели, Петри Сарвама, Моника Луиза Маковей, Мишел Алио-Мари, Филип Жювен, Павел Свобода, Яромир Щетина, Ласло Тьокеш, Агнешка Козловска-Райевич, Андрей Пленкович, Давор Иво Щир, Франк Пруст, Анджей Гжиб, Йоахим Целер, Ларс Адактусон
от името на групата PPE

Йозеф Вайденхолцер, Виктор Боштинару, Линда Макаван, Ана Гомеш, Ричард Хауит, Марк Тарабела, Лидия Йоанна Герингер де Оденберг, Лиса Яконсари, Корина Крецу, Луиджи Моргано, Пиер Антонио Панцери, Силвия Коста
от името на групата S&D
Чарлз Танък, Яна Житнянска, Беатрикс фон Щорх, Петер ван Дален
от името на групата ECR
Марите Схаке, Иво Вайгъл, Александър Граф Ламбсдорф, Луи Мишел, Петрас Аущревичюс, Петър Йежек, Мариел дьо Сарнез, Исаскун Билбао Барандика, Шарл Гьоренс, Рамон Тремоса и Балсейс, Йоханес Корнелис ван Бален, Хавиер Нарт
от името на групата ALDE
Мари-Кристин Вержиа, Пабло Иглесиас, Пабло Еченике Роба, Карлос Хименес Виларехо, Лола Санчес Калдентей, Тереса Родригес-Рубио Васкес, Денис де Йонг
от името на групата GUE/NGL
Юдит Саргентини, Барбара Лохбилер, Хейди Хаутала, Барт Стас, Ернест Уртасун, Улрике Луначек
от името на групата Verts/ALE

Резолюция на Европейския парламент относно Судан - случаят на Мериам Яхия Ибрахим
(2014/2727(RSP))

Европейският парламент,

– като взе предвид съвместното изявление от 10 юни 2014 г. на председателя на Европейската комисия, председателя на Европейския съвет и председателя на Европейския парламент, заедно с лицата, участвали в срещата на високо равнище с религиозните лидери от тази дата,

– като взе предвид изявлението от 15 май 2014 г. на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност/заместник-председател на Европейската комисия относно смъртната присъда, издадена за вероотстъпничество в Судан,

– като взе предвид Всеобщата декларация на ООН за правата на човека от 1948 г. и Декларацията на ООН за премахване на всички форми на нетърпимост и дискриминация, основани на религиозна принадлежност или убеждения,

– като взе предвид Международния пакт за граждански и политически права,

– като взе предвид Африканската харта за правата на човека и народите,

– като взе предвид второто преразглеждане на Споразумението от Котону през 2010 г.,

– като взе предвид насоките на ЕС от 2013 г. относно свободата на религия или убеждения,

– като взе предвид първия Протокол относно правата на жените в Африка към Африканската харта за правата на човека и народите,

– като взе предвид Арабската харта за правата на човека,

– като взе предвид правата на децата,

– като взе предвид член135, параграф 5 и член 123, параграф 4 от своя правилник,

А. като има предвид, че в края на 2013 г. Мериам Яхия Ибрахим (дъщеря на майка с етиопски произход, изповядваща християнската вяра, и на баща със суданski произход, изповядващ мюсюлманската вяра), която е отгледана като християнка, беше обвинена в прелюбодейство от роднините от страна на бащата, след като те докладваха пред органите за нейния брак с християнин; като има предвид, че обвинението във вероотстъпничество беше добавено през декември 2013 г.,

Б. като има предвид, че присъдата на първа инстанция беше издадена на 12 май 2014 г., с която Мериам Ибрахим, в този момент бременна в осмия месец, беше осъдена на сто

удара с камшик по обвинение в прелюбодейство и на смърт чрез обесване по обвинение във вероотстъпничество, като и бяха дадени три дни, за да се отрече от християнството; като има предвид, че Мериам Ибрахим беше осъдена съгласно ислямските закони на шериата, които са в сила в Судан от 1983 година насам и забраняват отстъпването от вярата под угроза от смъртно наказание; като има предвид, че на 15 май 2014 г. присъдата беше потвърдена, тъй като Мериам Ибрахим избра да не приеме исляма;

В. като има предвид, че на 27 май 2014 г. Мериам Ибрахим роди в затвора момиченце, наречено Мая; като има предвид, че се твърди, че краката на Мериам Ибрахим са били оковани по време на раждането, което сериозно е застрашавало както здравето на майката, така и това на детето; като има предвид, че това представлява сериозно нарушение на правата на жените и на децата;

Г. като има предвид, че на 5 май 2014 г. нейното дело успешно е придвижено до Апелативния съд;

Д. като има предвид, че Мериам Ибрахим беше освободена от женския затвор Омдурман на 23 юни 2014 г., след като Апелативният съд реши, че тя е невинна по двете обвинения, но беше арестувана отново на летището в Хартум в момента на заминаването на семейството за САЩ поради твърдения, че се опитва да напусне страната с подправени документи за пътуване, издадени от посолството на Южен Судан в Хартум;

Е. като има предвид, че Мериам Ибрахим отново беше освободена на 26 юни 2014 г. и намери убежище в посолството на САЩ заедно със семейството си и че преговорите, за да й бъде позволено да напусне Судан, където е изправена пред смъртни заплахи от мюсюлмански екстремисти, продължават да текат;

Ж. като има предвид, че свободата на мислене, убеждения и религия е всеобщо човешко право, което трябва да се защитава навсякъде и да се упражнява от всеки; като има предвид, че Судан е ратифицирал съответните конвенции на ООН и Африканския съюз и по този начин има международно задължение да защитава и насърчава свободата на религия или вярвания, което включва правото на приемане, промяна или отричане от дадена религия или убеждения по собствена воля;

З. като има предвид, че Африканската харта за правата на човека и народите, ратифицирана от Република Судан, съдържа разпоредби за защита на правото на живот и за забрана на мъченията и жестокото, нечовешко или унизително наказание и отношение, като в същото време смъртното наказание, боят с пръчка, ампутацията и други форми на телесни наказания все още се прилагат за редица криминални престъпления;

И. като има предвид, че суданските органи осъждат произволно жени и момичета в неясно определени престъпления поради частни и лични решения, които не е следвало никога да бъдат криминализирани на първо място, и че жените са произволно изправяни пред жестоки наказания като бой с пръчка, нарушаване на техните човешки

права, като достойнство, личен живот и равенство,

Й. като има предвид, че Судан се е присъединил към Арабската харта за правата на човека и че член 27 от нея предвижда, че лица, изповядващи всякакви религии, имат право да изповядват своята вяра;

К. като има предвид, че Република Судан е обвързана от клаузата относно правата на човека в рамките на Споразумението от Котону[1] и от Международния пакт за граждански и политически права[2];

Л. като има предвид, че независимо от декларацията за национален диалог от януари 2014 г. на президента Омар ал-Башир, задържането на Мериам Яхия Ибрахим и нечовешкото отношение към нея са емблематични за извършването на тревожно насилие на суданските органи над малцинствата, дейците в областта на правата на човека, протестиращите студенти, журналистите, политическите опоненти и правозащитните организации, по-специално тези, насърчаващи правата на жените и оправомощаването на младите хора;

1. осъжда неоснователното задържане на Мериам Ибрахим; призовава правителство на Судан да отмени цялото си законодателство, проявяващо дискриминация въз основа на половата принадлежност или изповядваната религия, и да защитава религиозната идентичност на малцинствените групи;

2. подчертава, че е деградиращо и нечовешко бременна жена да ражда докато е в окови и физически задържана; призовава суданските органи да гарантират, че всички бременни и раждащи жени, които са в затвора, ще получават адекватни и безопасни медицински грижи като майки, както и такива за новородените;

3. отново заявява, че свободата на религия, съзнание или убеждения е всеобщо човешко право, което трябва да се защитава навсякъде и да се упражнява от всекиго; сериозно осъжда всички форми на насилие и сплашване, което нарушава правото човек да има или не или да приема религия по свой избор, в това число използването на заплахи, физическа сила или наказателни санкции за задължаване на вярващите или невярващите лица да се откажат от своята религия или да започнат да изповядват друга; изтъква факта, че прелюбодейството и вероотстъпничеството са деяния, които въобще не следва да се разглеждат като престъпления;

4. припомня, че Судан е ратифицирал съответните конвенции на ООН и Африканския съюз и по този начин има международно задължение да защитава и насърчава свободата на религия или убеждения, което включва правото на приемане, промяна или отричане от дадена религия или убеждения по собствена воля,

5. призовава суданското правителство, в духа на всеобщите права на човека, да отмени

[1] Споразумение за партньорство между държавите от Африка, Карибите и Тихоокеанския басейн, от една страна, и Европейската общност и нейните държави членки, от друга страна, подписано в Котону на 23 юни 2000 г.

[2] Резолюция 2200A (XXI) of 16 декември 1966 г. на Общото събрание на ООН

всички законовите разпоредби, които санкционират или са дискриминационни спрямо лицата поради техните религиозни убеждения или затова че променят религията или убежденията си или че подбуждат други лица към промяна на тяхната религия или убеждения, особено когато вероотстъпничеството, ереста или приемането на друга религия са наказуеми със смъртно наказание;

6. подчертава, че подобни закони не съответстват на временната конституция на Судан от 2005 г., Всеобщата декларация за правата на човека и на Международния пакт за граждански и политически права и призовава настоятелно Судан да ратифицира втория факултативен протокол към Международния пакт за граждански и политически права, с който се цели премахването на смъртното наказание[1];

7. призовава Судан да наложи незабавен мораториум върху всички екзекуции с оглед премахване на смъртното наказание, както и всякакви форми на телесни наказания;

8. отбелязва със загриженост продължаващото и често нарушаване на правата на жените в Судан, по-специално член 152 от Наказателния кодекс на Судан; настоятелно призовава органите на Судан да подпишат и да ратифицират възможно най-бързо Конвенцията за премахването на всички форми на дискриминация по отношение на жени;

9. отбелязва със загриженост, че безнаказаността за сериозните нарушения на правата на човека продължава да се шири и да представлява сериозен проблем в Судан, както в случая с конфликта в Дарфур, по време на който органите не разследваха по-голямата част от извършените престъпления, в това число престъпленията на сексуално насилие; призовава правителството на Судан да разследва и проведе наказателно преследване срещу лицата, отговорни за злоупотреби с правата на човека, в това число убийства, мъчения и лошо третиране на задържаните лица, както и изнасилвания и други форми на сексуално насилие;

10. отново заявява своето силно застъпничество за строгото разграничаване между религия или убеждения от една страна и държавата от друга, което налага отхвърлянето на всякакво религиозно вмешателство във функционирането на правителството, както и отсъствие на дискриминация по отношение на религиозни или други убеждения;

11. Призовава правителството на Судан да се присъедини към първия Протокол към Африканската харта за правата на човека и народите относно правата на жените в Африка, както и към Протокола на Съда на Африканския съюз, приети в Мапуту, Мозамбик на 11 юли 2003 г;

12. призовава правителството на Судан да предприеме, с подкрепата на международната общност, незабавна съдебна реформа с оглед защитата на правата на човека и свободите, да гарантира закрилата на човешките права на всеки отделен индивид и да разгледа по-специално дискриминацията срещу жените, малцинствата и групите в

[1] Резолюция 44/128 на Общото събрание на ООН от 15 декември 1989 г.

необлагодетелствано положение;

13. изразява подкрепа за усилията за постигане на приобщаващо договорено решение за положението в Судан и подкрепа усилията на гражданското общество и на партиите от опозицията за насърчаване на мирния процес;

14. призовава ЕС да изиграе водеща роля, като упражни натиск за изготвянето на силна резолюция относно Судан по време на следващата сесия на Съвета по правата на човека през септември 2014 г., която да разгледа сериозните и широкоразпространени нарушения на правата на човека и на международното хуманитарно право в страната;

15. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, Комисията, държавите членки, правителството на Судан, Африканския съюз, генералния секретар на ООН, съпредседателите на Съвместната парламентарна асамблея на страните от АКТБ и ЕС и на Панафриканския парламент.